

Publicerad 2007-11-30 16:53 av Ken Cassel

En knarkares dilemma!

En knarkares dilemma!

Månen lyser med sitt vita blod när Nisse går ensam fram igenom natten till skuggorna sken
Men så är han också en syndare
Lika svart som katten eftersom han har droger som last
Och hög som han är så vet han att polisen vill ta honom fast
För aldrig att dem vill lämna honom ifred
Inte en chans att dem låter han få lugna ner sig och ta rast

Nisse säger

Ja, jag vet att jag inte är någon unik person för redan i tidig ålder borde jag ha tagit fason och lyssnat på vad mina föräldrar sa

Men inte brydde jag mig om det för jag har ju alltid gjort vad som har fallit mig in
Och om nu drogerna får mig att må bra så tar jag ju dem bara för att kunna känna mig glad
För det är ändå så att jag alltid har sett mig mer som en användare än som en missbrukare
Men vad vet jag?!

Kanske jag har tappat kontakten med verkligheten och har redan lämnat den här planeten och sitter just nu djupt nere i skiten?

Det enda som jag vet om för tillfället är att jag är jag och att drogerna har mig i ett järngrepp
För, för drogerna är jag svag
Men så sitter jag här nu på kåken
Fan också!

Livet är ingen dans på rosor

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Ken Cassel med Poeter.se id #18131 innehar upphovsrätten